

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2785/2022
24.03.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Марине Милановић, Драгане Бољевић, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужиоца Производно предузеће „СИМТИМ“ д.о.о. Ветерник, чији је пуномоћник Жарко Маслеша, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Константин Ранков, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 180/20 од 15.12.2021. године, у седници одржаној 24.03.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог, изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 180/20 од 15.12.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 180/20 од 15.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 242/2019 од 16.01.2020. године, првим ставом изреке, одржано је на снази решење о извршењу Основног суда у Зрењанину број Иив 539/18 од 04.12.2018. године у делу којим је обавезан тужени као извршни дужник да тужиоцу као извршном повериоцу плати износ од 266.500,00 динара, са законском затезном каматом почев од 23.06.2018. године до исплате и трошкове извршног поступка у износу од 11.043,00 динара и тужбени захтев усвојен у целости. Другим ставом изреке, обавезан је тужени да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка у износу од 63.130,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 180/20 од 15.12.2021. године, првим ставом изреке, жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда потврђена. Другим ставом изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучује применом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), а ради уједначавања судске праксе и разматрања правних питања у интересу грађана.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је то потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

Врховни касациони суд налази да нема места одлучивању о ревизији туженог као о изузетно дозвољеној ревизији, јер у овом случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, и уједначавања судске праксе, као ни новог тумачења права, узимајући у обзир врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге за усвајање тужбеног захтева. Ревизија је усмерена на разрешење чињеничног питања конкретног спора, а указивањем на исказ сведока заправо се оспорава утврђено чињенично стање и оцена доказа што није разлог за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној, због чега је одлучено као у првом ставу изреке. Осим тога, указивање туженог на битне повреде поступка не представља дозвољен разлог за изјављивање посебне ревизије.

Из наведених разлога, нема места одлучивању о ревизији као посебној, па је применом члана 404. став 1. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Поступак у овој правној ствари покренут је предлогом за извршење на основу веродостојне исправе дана 03.12.2018. године, а по приговору извршног дужника настављен као по приговору против платног налога, а као вредност предмета спора означен је износ од 266.500,00 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази 3.000 евра, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у овом случају ради о спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање које не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је ревизија туженог недозвољена, применом одредбе члана 479. став 6. ЗПП.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**